

Предмет: Поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина

1. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Царински орган, у поступку привременог увоза, одобрава употребу у царинском подручју Републике Србије стране робе намењене поновном извозу у неизмењеном стању, осим уобичајеног смањења вредности због употребе, уз потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина и без примене мера комерцијалне политике.

Поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем је прописан одредбама чл. 111.-117. и 164.-171. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 18/10) и члановима 264.-288. и 320-321. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом ("Службени гласник РС", бр. 93/10).

Роба, која је стављена у поступак привременог увоза, мора остати у непромењеном стању. Дозвољена је поправка и одржавање, укључујући и ремонт, подешавање и мере потребне за очување робе или осигурање техничких услова потребних за употребу исте у оквиру царинског поступка.

2. ОДОБРЕЊЕ

Царински орган, на захтев лица које употребљава робу или лица које организује њену употребу, даје одобрење за привремени увоз.

Одобрење за спровођење поступка привременог увоза надлежни царински орган може издати лицу које пружи потребне гаранције за правилну примену одобреног поступка и то у случајевима ако царински орган има могућност надзора и контроле над одобреним поступком.

Царински орган неће одобрити поступак привременог увоза ако није могуће утврдити истоветност увезене робе. Царински орган може одобрити поступак привременог увоза и у случајевима где није могуће утврдити истоветност увезене робе, ако с обзиром на врсту робе или њену предвиђену употребу нису могуће злоупотребе поступка.

Привремени увоз са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина царински орган неће одобрити за потрошну робу и путничка возила без обзира на њихову намену.

Захтев за одобрење подноси се царинском органу, надлежном према месту у коме ће се роба употребљавати (надзорни царински орган).

Захтев за издавање одобрења за спровођење поступка привременог увоза са делимичним ослобођењем подноси се у писаној форми и у складу са обрасцем у прилогу 1 који се попуњава у складу са Упутством, а који су достављени уз објашњење Управе царина о поступку активног оплемењивања.

Подносилац захтева мора навести све податке који су потребни за доношење одобрења и ти подаци морају бити детаљни, разумљиви и тачни, како би надлежни царински орган могао донети одлуку о захтеву, односно оценити да ли су испуњени сви прописани услови за одобравање поступка привременог увоза са делимичним ослобођењем.

Захтев треба поднети најмање 30 дана пре планираног привременог увоза робе, јер се роба за поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем не може увести пре издавања одобрења.

Ако царински орган оцени да подаци дати у захтеву нису потпуни или довољни за доношење одобрења, може затражити од подносиоца захтева додатне податке или обавештења.

Царински орган надлежан за доношење одобрења, издаје одобрење на следећи начин:

1) код захтева на обрасцу, на прописаном обрасцу (Прилог3) достављен уз објашњење о поступку активног оплемењивања и,

2) код захтева за продужење или измену одобрења, белешком на захтеву.

Одобрење или образложена одлука о одбијању захтева за издавање одобрења доставља се подносиоцу захтева у року од 30 дана, рачунајући од дана када је захтев био поднет или од дана када је царински орган утврдио да су му достављени захтевани додатни подаци или подаци који су недостајали.

У одобрењу за поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем морају бити наведени услови под којима се спроводи тај поступак.

Не искључујући одредбе члана 188 став 4. и 5. Царинског закона, царински орган може одобрити да се царинска декларација поднесе другом царинском органу различитом од царинског органа назначеног у одобрењу. Надзорни царински орган утврђује начин на који ће о подношењу декларације бити обавештен.

Приликом одобравања поступка привременог увоза, царински орган мора да одреди рок у коме се привремено увезена роба мора поновно извести. Рок за поновни извоз робе одређује се у складу са временом примереним за постизање сврхе привременог увоза.

Роба може остати у поступку привременог увоза најдуже 24 месеца. Царински орган може, у складу са околностима и у договору са носиоцем одобрења, одредити и краћи рок.

Међутим, укупан период у коме роба може бити у поступку привременог увоза и код истог корисника поступка, не сме бити дужи од 24 месеца, па чак и када је поступак привременог увоза завршен стављањем те робе у други царински поступак с одлагањем, па је поново стављена у поступак привременог увоза.

Изузетно, на захтев корисника поступка, може се одобрити продужење рока за поновни извоз робе.

Под изузетним околностима сматрају се сви догађаји, због којих је робу потребно употребљавати у продуженом периоду како би се испунила сврха првобитно одобреног привременог увоза.

Одобрење почиње да важи од дана доношења одобрења или од дана назначеног у одобрењу. У одобрењу мора бити одређено колико важи.

Носилац одобрења мора да обавести царински орган о свим чињеницама које настану после издавања одобрења и утичу на његову даљу примену или садржину.

Одобрење за поступак привременог увоза се може изменити или допунити по захтеву носиоца одобрења, уз прилагање потребне документације и навођење оправданих разлога.

Захтеви за издавање одобрења у поступцима у чијем спровођењу учествује више царинских органа надлежних према местима употребе робе у царинском подручју, (јединствено одобрење), подносе се царинском органу надлежном према првом месту употребе. Уколико на тај начин није могуће утврдити надлежност царинског органа, онда према месту где се води главно књиговодство подносиоца захтева и где се обавља било који део привременог увоза. Уколико на тај начин није могуће утврдити надлежни царински орган, захтев се подноси царинском органу према месту где се води главно књиговодство подносиоца захтева, ради олакшавања надзора над поступком. И у овом случају царински орган који је надлежан за издавање одобрења је и надзорни царински орган.

Када лице захтева јединствено одобрење потребна је претходна сагласност царинских органа надлежних за почетак и/или завршетак поступка.

Надлежни царински орган, коме је поднет захтев, шаље захтев и предлог одобрења другим царинским органима који потврђују датум пријема **у року од 15 дана**, и саопштавају своје примедбе надлежном царинском органу **у року од 30 дана** од дана пријема предлога одобрења. Ако примедбе пристигну у том року и није постигнута сагласност захтев се одбија уз навођење разлога.

Царински орган може издати одобрење уколико не прими никакве примедбе на предлог одобрења у року од 30 дана. Царински орган ће послати копију договореног одобрења свим царинским органима који учествују у спровођењу поступка.

Када су општи критеријуми и услови за доношење јединственог одобрења договорени између два или више царинских органа, уместо претходне сагласности и слања копије договореног одобрења шаље се обично обавештење.

Обавештење је увек довољно када се јединствено одобрење обнавља, незнатно мења или допуњава, поништава или укида.

Роба се ставља у поступак привременог увоза подношењем ЛЦИ, која се попуњава у складу са чл. 12. до 14. Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку ("Службени гласник РС", бр. 29/10, 84/10, 100/10, 56/11, 66/11 и 14/12) с тим да се у рубрику 37 (Поступак) уписује шифра, односно ознака за привремени увоз ("53"), а у рубрику 44 (Приложене исправе и додатне информације) уписује се рок привременог увоза, односно рок у коме се привремено увезена робе мора извести, односно у коме се мора захтевати друго царински дозвољен поступак или употреба, као и податак о одобрењу за поступак привременог увоза, на начин како је то прописано поменути Правилником.

3. ПОЛАГАЊЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА

Царински орган ће захтевати да се за робу која је у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем положи обезбеђење за наплату царинског дуга који би могао настати у вези с том робом.

Роба обухваћена декларацијом неће бити пуштена док се не положи обезбеђење царинског дуга.

4. ЕВИДЕНЦИЈА

Царински орган може, ради олакшања контроле над поступком, да захтева вођење евиденције, при чему може одобрити да се за потребе евиденције користи постојеће књиговодство корисника одобрења, ако садржи све потребне податке.

Евиденција мора да садржи следеће податке:

- 1) податке из декларација којима се роба ставља у царински поступак,
- 2) податке из декларација којима се роби одређује царински дозвољено поступање или употреба ради завршетка поступка,
- 3) датум и одговарајуће податке о другим царинским исправама и свим другим исправама које се односе на почетак и завршетак поступка,
- 4) врсту производних радњи, врсту руковања или привремене употребе,
- 5) податке који омогућавају праћење робе, укључујући место где се налази и податке о било којем премештању,
- 6) трговачки или технички опис потребан за утврђивање истоветности робе.

Царински орган може да одобри да се неки од ових података не евидентирају, ако то нема штетан утицај за спровођење контроле или надзора поступака за робу која се употребљава.

Приликом подношења декларације за стављање робе у поступак привременог увоза, декларант је дужан да уз **ЈЦИ са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина приложи и следеће исправе:**

- 1) рачун (фактура) и **остале трговачке исправе на основу којих је пријављена царинска вредност робе,**
- 2) декларација о царинској вредности робе, ако је то потребно на основу члана 127. Уредбе, попуњена у складу са условима из тог члана, и када је то потребно
- 3) писмено одобрење за захтевани царински поступак или копија захтева за издавање одобрења, уколико је донето ретроактивно одобрење.

Царински орган може захтевати да се при подношењу декларације приложе превозне исправе или исправе у вези с претходним царинским поступком.

Царински орган може одобрити да се одобрење за захтевани царински поступак или копија захтева за издавање одобрења чува код корисника одобрења уместо да се прилаже уз декларацију.

6. УТВРЂИВАЊЕ ЦАРИНСКЕ ВРЕДНОСТИ ПРИВРЕМЕНО УВЕЗЕНЕ РОБЕ НА КОЈУ СЕ ВРШИ ОБРАЧУН И НАПЛАТА УВОЗНИХ ДАЖБИНА

Царинска вредност привремено увезене робе утврђује се, у складу са ставом 1. члана 49. Царинског закона, применом чл. 40. до 45. тог закона.

С обзиром на то да роба која је предмет привременог увоза остаје власништво иностране фирме-испоручиоца и да уступање те робе на употребу, коришћење или друго располагање не представља продају па се вредност за привремено увезену робу, не може утврдити на основу трансакцијске вредности те робе (члан 39. Царинског закона).

Поштујући прописани редослед метода царинског вредновања, царинска вредност привремено увезене робе утврђује се на основу:

1. трансакцијске вредности истоветне робе продате за извоз у Србију и извезене у исто или приближно исто време као и роба која се вреднује (члан 40. Царинског закона);

2. трансакцијске вредности сличне робе продате за извоз у Србију и извезене у исто или приближно исто време као и роба која се вреднује (члан 41. Царинског закона);

3. цене по којој се истоветна или слична увезена роба продаје у Србији, умањене за трошкове и издатке који настају у нашој земљи после увоза, као што су: уобичајена провизија која је плаћена или која треба да се плати или уобичајеног увећања ради остваривања добити и покрића општих трошкова продаје, затим уобичајени трошкови превоза и осигурања робе и увозне и друге дажбине, које се плаћају у Србији приликом увоза или продаје робе (члан 43. Царинског закона);

4. обрачунате вредности која представља збир трошкова насталих у иностранству, као што су: вредност материјала употребљеног у производњи и трошкови производње увезене робе, износ уобичајене добити и општих трошкова при продаји робе, као и трошкови превоза, утовара, истовара, трошкови руковања у вези са превозом робе и трошкови осигурања (члан 44. Царинског закона), и

5. расположивих података о ценама истоветне или сличне робе, уз примену предходно наведених метода уз мања одступања, усклађених са принципима и одредбама Споразума о примени члана VII Општег споразума о царинама и трговини из 1994.године, члана VII Општег споразума о царинама и трговини из 1994.године и Царинског закона (члан 45. Царинског закона).

За робу која се увози по основу закупа или оперативног лизинга, а за коју царинска вредност не може да се утврди на један од напред наведених начина, иста се утврђује у складу са ставом 2. члана 49. Царинског закона то јест царинска вредност се утврђује на основу закупнине односно оперативног лизинга по потреби усклађеног са одредбама члана 46. и 47. Царинског закона.

7. ОБРАЧУН ДЕЛИМИЧНОГ ОСЛОБОЂЕЊА ОД ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА

У смислу члана 170. Царинског закона износ увозних дажбина које се наплаћују за робу у поступку привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина одређује се за сваки месец или део месеца у којем се роба налазила у поступку у висини од 3% од износа увозних дажбина које би

требало платити за робу кад би она била стављена у слободан промет, на дан прихватања декларације за стављање робе у поступак привременог увоза.

Износ увозних дажбина у висини од 3% плаћа се на износ увозних дажбина утврђених на царинску вредност робе (члан 40-45. Царинског закона) или на основу вредности утврђене у складу са 49. став 2. Царинског закона.

Приликом обрачуна дажбина за робу која је била привремено увезена на период краћи од месец дана, дажбине је потребно обрачунати за цео месец.

Укупан износ увозних дажбина не може бити виши од износа који би био плаћен ако би се роба ставила у слободан промет на дан кад је стављена у поступак привременог увоза, с тим да у тај износ не улазе камате.

Пренос права и обавеза, које проистичу из поступка привременог увоза, не значи да се исто ослобођење мора применити за сваки период употребе привремено увезене робе.

Ако је пренос права и обавеза извршен с делимичним ослобођењем за оба лица која имају одобрење за примену поступка током истог месеца, први корисник одобрења мора да подмири износ увозних дажбина за цео тај месец.

ЈЦИ за обрачун дажбина се подноси пре подношења ЈЦИ за поновни извоз, или одређивања другог царински дозвољеног поступања. Лице које је дужно да плати овај износ може да поднесе декларацију за обрачун сваког месеца или пре подношења ЈЦИ за поновни износ робе може да поднесе ЈЦИ за обрачун дажбина за период у коме је роба била у поступку привременог увоза.

8. КОМПЕНЗАТОРНА КАМАТА

Када настане царински дуг за робу у поступку привременог увоза, односно уколико се роба која је стављена у поступак привременог увоза ставља у слободан промет, носилац одобрења за поступак привременог увоза дужан је да плати компензаторну камату на износ утврђеног царинског дуга, за период од дана прихватања декларације за привремени увоз до дана стављања у слободан промет.

Компензаторна камата плаћа се у висини и на начин прописан за затезну камату, али се обрачун компензаторне камате врши само на износ увозних дажбина, а не и на ПДВ.

Компензаторна камата се обрачунава месечно, и то од првог дана следећег месеца у коме је увезена роба, за коју настаје царински дуг, први пут стављена у одобрени царински поступак, па до последњег дана у месецу у којем је царински дуг настао.

Компензаторна камата се неће обрачунавати у следећим случајевима:

- 1) ако се компензаторна камата мора обрачунати за период краћи од месец дана,
- 2) ако износ обрачунате компензаторне камате по једном насталом царинском дугу не прелази 20 евра у динарској противвредности,
- 3) ако царински дуг настане због тога да би се, у складу са потписаним уговором са другом државом, при увозу робе у ту државу, омогућило плаћање повољније царине,
- 4) при стављању у слободан промет отпадака и остатака насталих уништењем робе,

7) ако корисник одобрења захтева стављање робе у слободан промет и пружи доказ да због посебних околности, које нису последица његове немарности или преварних радњи, није могао или није економски оправдано могао да обави поновни извоз под условима које је захтевао и веродостојно доказао кад је подносио захтев за одобрење поступка,

8) када је настао царински дуг и за тај дуг је било положено обезбеђење,

9) ако је царински дуг настао у складу са чланом 237. став 1. тачка 2. Царинског закона (обрачун дажбина за привремено увезену робу са делимичним ослобођењем од плаћања) или стављањем у слободан промет робе претходно привремено увезене у складу са чл. 323.-328. (превозна средстав, палете, контејнери), чл. 330. (предмети за лине потребе и спортске сврхе), 332. (материјали за ублажавање последица несреће), 335. (носачи звука, слике или података, роба за рекламне сврхе), 340. став 1. тач. 2. (тестирање у складу са купопродајним уговором) и члана 343. (роба за изложну или продају) Уредбе.

9. ЗАВРШЕТАК ПОСТУПКА

Поступак привременог увоза окончава се када се роба, за коју је одобрен привремени увоз, поново извезе.

Привремено увезена роба може поново да се извезе у једној или више пошиљки, при чему не мора поново да се извезе преко исте царинарнице преко које је увезена.

Уколико се привремено увезена роба поново не извезе, царински орган мора одобити ново царински дозвољено поступање или употребу те робе.

Ово објашњење почиње да се примењује од 18.6.2012.године.

(Акт Управе царина број 148-03-030-02-21/2012 од 08.06.2012)